

Het zal in 2001 geweest zijn dat bij de European Mathematical Society het idee ontstond dat het 5-de Europees Mathematisch Congres misschien in Nederland gehouden kon worden. Het KWG zag dat ook wel zitten, bedacht dat Amsterdam de voor de hand liggende locatie was, en benaderde de directeurs van de drie Amsterdamse wiskunde-instituten of zij een bidbook wilden maken. Die vonden alles prima als het geen geld kostte, en zij het niet zelf hoefden te doen. Drie gekken, Herman en wij tweeën lieten zich overhalen dat bidbook te schrijven. De rest is geschiedenis...

Op die geschiedenis willen we bij het afscheid van Herman wel even terugkijken. Waarom denken we achteraf eigenlijk dat wij toen gekken waren? Toen geloofden we dat we idealistisch waren: zo'n groot congres dachten we, is goed voor de Nederlandse wiskunde, zet Amsterdam op de kaart, en brengt mooie wiskunde naar ons land. Maar we dachten ook

dat, als we het congres kregen toegewezen, er “echt belangrijke, vooraanstaande” wiskundigen zouden opstaan om het congres werkelijk te organiseren. Kortom een stevige klus voor een à twee jaar. Dom, dom, dom... Het werd een avontuur in alle opzichten, dat meer dan zeven jaar zou duren. Net als alle goed avonturen was het heel vaak heel spannend en, zoals het hoort, is het heel goed afgelopen.

Optimistisch als we waren namen we het grootste Europees congres tot dan toe als voorbeeld, en dachten dat we nog wel meer deelnemers zouden scoren. Dat betekende de RAI reserveren, een congresbureau zoeken, nadenken over sponsors, comités, en nog veel meer.

Eigenlijk werd al bij het maken van het bidbook duidelijk dat niemand het van ons zou overnemen als 5ECM naar Amsterdam zou komen. Het kwam en wij drieën werden zo het organizing committee. En daar stonden we dan. Dat we het geklaard hebben komt doordat we er altijd als een hecht team ingegaan zijn. De rolverdeling secretaris, penningmeester, voorzitter, is bijna door het lot bepaald en geen beslissing hebben we genomen zonder unanimititeit. Het spannendst was ongetwijfeld het financieel rond krijgen van het congres. Het bezoek van het EMS-bestuur aan Amsterdam, de gevolgen van dat

bezoek voor de fee en het budget, en de slapeloze nachten die we er over hadden, staan ons nog helder voor de geest. Als Herman niet zo hard aan het legaat Lekkerkerker had gewerkt en het bestuur van het KWG had bewerkt om 5ECM ruimhartig te ondersteunen, was het niet gelukt het congres voor elkaar te krijgen. En wat Herman deed om het programma, het schema, de abstracts en de proceedings in elkaar te zetten, is veel meer dan wat we van hem verwachten mochten. Karakteristiek zijn de opmerkingen die hij maakte als er weer een arbeidsintensieve (rot)klus aankwam. “Zal ik dat even doen” of “dat kan ik wel doen”. Herman heeft dat vaak gezegd en we zijn hem er dankbaar voor! En het resultaat mocht er zijn. 5ECM is een groot succes geworden. De proceedings zijn er gekomen, en we zijn er ook nog positief uitgesprongen.

Herman bij de KWG-stand op 5ECM met Jan M. Broeders van “optische fenomenen”.

Veel leuke dingen waren er ook! We zijn met zijn drieën in Stockholm naar 4ECM geweest, om eens te kijken hoe dat gaat, zo’n groot congres. We waren meteen gebombardeerd tot afgevaardigden van het KWG en zaten dus eerst twee dagen saai te vergaderen in Uppsala over nauwelijks interessante zaken. Grappig was het wel om met zijn drieën te bepalen wat het vermoedelijk standpunt van het KWG over van alles en nog wat zou zijn. We hebben ook lang nagedacht of we John Kingman nu als Mr Kingman, John, of Sir John moesten aanspreken. In Stockholm

was het spannender. We kwamen er achter dat zo'n congres met een manifestatie moet worden geopend en dat het echt onhandig is als je de halve campus over moet om naar een volgende voordracht te gaan.

De voordrachten waren leuk, nou ja meer voor analytici dan getaltheoretici: (en het was toch wel een beleving om in de hal ontvangen te worden waar de Nobelprijzen worden uitgereikt. En, niet te vergeten, daar presenteerden we voor het eerst, op een van Ari Laptev geleende Laptop, voor groot publiek 5ECM.

We kregen de smaak te pakken en gingen twee jaar later naar het ICM; eerst naar Santiago voor de council meeting, toen naar Madrid voor het echte congres. Waarom Herman dat met de bus deed, hebben wij nooit begrepen. Madrid was echt een groot evenement. De eerste dag was de rij voor de inschrijving ongeveer een kilometer lang, wij hadden weer wat geleerd, zo moest het niet.

Uiteindelijk kwam dan in de zomer van 2008 de spannendste week van het hele proces: het congres zelf. Vanaf zondag, bij de opbouw van de stand voor het KWG, was Herman in de RAI te vinden. Zoals altijd bleek ook nu weer dat wat Herman organiseerde op rolletjes verliep, en dat was eigenlijk de hele week zo. Hoe spannend de week ook was, er is flink gelachen en genoten. Een befaamd Frans wiskundige zorgde nog voor wat ophef, waarover achteraf ook met een glimlach herinneringen op te halen zijn. Dat doen we maar niet hier in geschifte, dat is wat pijnlijk voor de betrokken fransoos.

Bij dat alles gaf Herman er duidelijk de voorkeur aan om niet al te veel in de spotlight te staan. Zijn geweldige talent om zaken te organiseren wordt daardoor mogelijk door velen niet zo snel gezien en gewaardeerd. Opmerkelijk is bijvoorbeeld hoe weinig Herman op de foto's staat die tijdens het 5ECM congres gemaakt zijn. We hebben ze laatst nog een keer doorgelopen en kwamen tot de conclusie dat Herman weliswaar op allerlei foto's op de achtergrond aanwezig is, maar zelden op de voorgrond. Dat past ook geheel in zijn karakter: heel actief op de achtergrond, maar Herman voelt zich wat ongemakkelijk als hij op de voorgrond in het centrum van de belangstelling staat. Dat zal op 1 en 2 december ook wel zo zijn.

Gelukkig hebben we wel fotografisch bewijs van de betrokkenheid van Herman, we kunnen niet nalaten een selectie hierbij te laten gaan. Zo zijn we in een vroeg stadium al bezig om de eindjes aan elkaar te knopen.....

... en nemen we het er even van terwijl we lekker onderuit gezakt zitten te kijken naar Nederland-Zweden in Uppsala.....

....er viel af en toe wat te juichen, ook op latere momenten tijdens de organisatie van het congress....

.....tijdens het congres was er natuurlijk wel even wat te regelen.....

...was Herman ook duidelijk heel druk, bijvoorbeeld met de winnaar van de Brouwer-medaille P.A. Griffiths.....

.....maar door de bank genomen, en vooral achteraf, zien we het toch zo:

Kortom: wij zijn van mening dat we als triumviraat prima gefunctioneerd hebben, en we denken met veel genoegen terug aan de lange periode waarin we samen met Herman zijn opgetrokken ten behoeve van de organisatie van 5ECM.

Jan Wiegerinck en André Ran

